

SME NASRATÍ

Kroky vlády v nás ani nemôžu vyvolávať iný pocit. Nebudeme však fňukať. Dôležité je pochopiť, v akej situácii sa vlastne nachádzame a čo sa dá robiť.

Význam demonštrácií proti vládnym reformám

Odbory odmietli vládne úsporné opatrenia a prišli s vlastnými požiadavkami. Organizujú protesty, aby ukázali svoju silu a vylepšili si pozíciu na tripartitných rokovaníach. To isté robili aj počas Dzurindovej vlády, no protesty (vrátane hodinového generálneho štrajku v roku 2003) vtedy úplne zlyhali, lebo pre vládu a zamestnávateľov nepredstavovali naozajstnú hrozbu. Následné referendum o predčasných voľbách iba potvrdilo toto zlyhanie. Čo príde teraz?

Realita kapitalizmu

Vláda tvrdí, že úsporné opatrenia majú zlepšiť vyhliadky slovenskej ekonomiky, aby sme sa napokon všetci mali lepšie. Za posledných 20 rokov sme sa ale na vlastnej koži naučili, že úspory, škrtý a krízy sú bežnou súčasťou kapitalizmu a najviac na ne doplácame my.

Medzi potrebami majiteľov a pracujúcich je neustály konflikt. Vždy, keď sme uverili šéfom a politikom, že máme

byť ticho a dúfali, že sa o všetko postarajú a sami nám vyjdú v ústrety, skončilo sa to v náš neprospech.

V lepšom prípade nám nakoniec hodili nejaké omrvinky, no za ten čas sa ich zisky a rezervy zväčšili. A naše zmenšili.

Chcú, aby sme pracovali viac, pod väčšou kontrolou a naše existenčné problémy, hypotéky a pôžičky ich nezaujímajú. V tejto situácii by naše požiadavky mali byť vystupňované na maximum bez ohľadu na údajne zlé situáciu firiem.

Nie sme a nechceme byť v roli šéfov či politikov. Oni riešia svoje problémy vo svoj prospech, a to by sme mali aj my. Hlásiť sa o vyššie mzdy, väčšie výhody, o naše potreby a dôstojný život. Šéfovia ho majú vďaka našej práci. My máme len to, čo si sami vybojujeme.

Ak tlak, tak formou priamych akcií

Vedeniu odborov je jasné, že si nevystačí iba s demonštráciami. Úspešné priame akcie v Myjave, v Kolárove či Hencovciach ukázali, že skutočná sila pracujúcich je na úrovni jednotlivých pracovísk. Ak chýba tam a ak nie je výsledkom akcií kolektívnu zamestnancov, potom je otázne, akú silu budú mať veľké odborové akcie a či dokážu odbory zorganizovať ostrejšie akcie, napríklad viac než len hodinový či jednodňový generálny štrajk.

Moc zamestnávateľov je na pracovisku. Tu vznikajú ich zisky a naše mzdy. Tu musíme byť aktívni a vyvinúť skutočný

tlak, a tým aspoň čiastočne kompenzovať negatíva, ktorým sme vystavení. Organizovaním sa a priamymi akciami (štrajkom či iným ochromením pracoviska) si môžeme vydoberať vlastné požiadavky, vyššie mzdy a iné výhody, bez ohľadu na prijaté vládne opatrenia a úspešnosť veľkých akcií odborov. Vlády totiž prídu a odídu, náš osud sa však vždy bude odvíjať najmä od sily na pracovisku.

Organizovanie sa

Či sa organizovať oficiálne alebo neoficiálne, to je už vec diskusie medzi ľuďmi na jednotlivých pracoviskách. Každý spor, v ktorom sa pracujúci spoja, však prináša nápady a poučenia, o ktoré je dôležité deliť sa. Ako Priama akcia sa usilujeme o vytvorenie siete bojovných pracujúcich, ktorí budú:

- > hľadať účinné riešenia sporov na úrovni pracoviska aj mimo neho,
- > deliť sa o problémy a skúsenosti (aj medzinárodne),
- > pravidelne medzi sebou komunikovať,
- > vytvárať zárodok takej ekonomickej, sociálnej a politickej organizácie spoločnosti, ktorá naplní potreby spoločnosti, nie štátu a kapitálu.

www.priamaakcia.sk

Priama akcia je organizácia, ktorá sa sústreďuje na riešenie problémov na pracoviskách, v bydlisku a na školách. Od roku 2000 je sekciou **Medzinárodnej asociácie pracujúcich (MAP)**, ktorá združuje členskou základňou riadené odborové zväzy a iniciatívy zo 16 krajín sveta.

Na webstránke www.priamaakcia.sk informujeme o skúsenostiach z bojov u nás aj vo svete a o možnostiach zapojenia sa do konkrétnych aktivít.